

108067 MÉHÉSZETI KÖZLÖNY

AZ ERDÉLYRÉSZI MÉHÉSZ-EGYESÜLET SZAKLAPJA

62. évfolyam

5-6. szám

1947 június 15.

Segítsünk egyesületünkön

Kedves és sok értékes tanulságot nyújtó közlönyünket rendszeres kapom. Sok hasznos tudnivalót közöl úgy a kezdő, mint a haladó méhészeknek. Köszönetet mondok mindazon méhésztársaimnak, akik közlönyünk útján ismertetik a méhészkedés terén elért eredményüket.

Sajnos sok nagynevű méhésztársunk ki-dőlt sorainkból, de vigaszunk az, hogy neveltek méltó utódokat, kik szintén ki-érdemlik elismerésünket!

Az elmúlt 1946-os év elég jól zárult, bár a nyáron nagy szárazság volt. Átlag 25 kg. mézet pergettem családonként és a betelelésre is hagytam bőven, 12 kg-on felül. Ennyi mézen jól kiteleltek és most már annyira erősek, hogy a hét folyamán megkezdhetem a pergetést, mivel már a méztérben fedezik a lépeket. Gyümölcs-virágzás idején jó időjárás volt s most már az akác ontja az édességet, mit kedves kis állatkáink serényen hordanak, hogy töltsük meg bődöneinket és enyhít-sék a cukorhiányt.

Tagsági díjam fejében 60.000 lejt még februárban bekküldtem. Egyidejűleg most feladok 200.000 lejt. Tekintve a mai nagy drágaságot, mint együletünk is megérez. De ennél sem állhatunk meg ebben az állandó áremelkedésben. Nem hagyjuk egye-sületünket! Kívánjuk, hogy virágozzék továbbra is.

Éppen ezért szeretett lapunk útján kérem minden egyes méhésztársamat, ne várja meg, amíg vezetőségünk kéréssel kiált hozzá, hanem magától mutassa meg, hogy méltó a méhész elnevezésre. Nem hagyhatjuk, hogy esetleges nemtörődésünk miatt egyesületünkkel együtt vezetőségünk is nehéz helyzetbe jusson vagy feloszol-jon.

Sürgősen, magunktól emeljük fel és küldjük be a tagdíjat és annyit, hogy az a mai és a még emelkedő áraknak is megfeleljen!

Kedves Méhésztársaim! Bizom bennetek! Megértitek, hogy egyesületünk továbbra is csak úgy fog élni, ha mi is, de mind-egyikünk, különösen most, e nehéz idő-ben mellette vagyunk, kitartunk és segít-ségére leszünk!

Brád.

Laczkó Béla

Fontos értesítés!

Tisztelettel értesítjük egyesületünk összes tagjait, hogy a legutóbbi igaz-gatóválasztmányi gyűlés — a rendes évi közgyűléstől kapott felhatalmazás jo-gán — az EME tagdíját a következ-kep felemelte:

1. a hátrálékos tagok (akik június 1-ig nem fizették még be az évi 40.000 lej tagdíjat) 200.000 lejt kötelesek 1947. évre fizetni;

2. akik június 1-ig befizették a 40.000 lej tagdíjat, csak 100.000 lej pótlékot fizetnek.

Felhívjuk méhésztestvéreinket, hogy siessenek egyesületünk segítségére, mert lapunk megelőző számai felemésztették az eddig befolyt taglijakat.

Felülfizetéseket lapunk terjedelmének növelése érdekében köszönettel nyugtá-zunk.

AZ EME ELNÖKSÉGE

Lapunk terjedelme
és pontos megjelenése

TÖLED IS FÜGG

KÜLDJÉL AZONNAL 100.000 lejt az EME-nek

Nagyobb sejtben a méhek is nagyobbra nőnek

„Régi óhajuk a méhészeknek, hogy a méheket tökéletesítsék. Egyik irányzat a *nemesítés útján* a jobb (nemesebb) tulajdonságu családok kiválasztásával, továbbtenyésztésével és céltudatos keresztezésével éri el célját, a másik irányzat *nagyobb sejtű müléppel* nagyobb testű méhet igyekszik tenyészteni és ezáltal a hozamot növelni.

Kétségtelen, az első irányzat célravezetőbb, mert a jó tulajdonságokat és a tökéletesebb szerveket (pld. hosszabb nyelvet, nagyobb mézhólyagot) folyton ismétlődően, tehát tartósan az „öröklődés” útján szaporítja tovább. A második irányzattal viszont gyorsabban célt érünk s nem kíván annyi szakértelmet, mint az első, de a nagyobb test nem öröklődik tovább. A két eljárás azonban nem zárja ki egymást, azokat együttesen is használhatjuk.

Májor) folytatta. Méréseivel hasonló eredményre jutott és az 1935 évi brüsszeli nemzetközi méhészkongresszuson már arról a gyakorlati eredményről számolt be, hogy a nagyobb sejtű lépeken fejlődött családok átlagban 5 kg-al több mézfelesleget adtak. A nagyobb sejtből természetesen számszerűleg kevesebb fér egy bizonyos lépfelületre s ezért Belgiumban 45x30 cm.-re növelték a mi erdélyi nagy kaptárunkhoz hasonló egységes keretméretet. A fekvő kaptárakban pedig 38x38 cm.-es keretet használnak. Érdekes, hogy a belgák csak később jöttek reá a nagyobb keret előnyeire, mint a magyar méhészek. Nálunk főleg *Boczonádi Szabó Imre* tanításai nyomán sokan még a nagy Boczonádi 42x36 cm.-es keretét is kicsinek találják.

Romániában *Antonescu C.* bukaresti méhésztestvérünk kísérletezik nagyobb sejtalapu mülép készítésével. Még 1944 őszén hozatott Ritsché-től egy négyzetdeciméterenként 650 sejtalapot nyomó henger mülépprést és az ilyen mülépen fejlődött családok dolgozói szemre is nagyobbak lettek. Kísérleti eredményeit még nem közölte, de bizonyára a belgákéhoz hasonló lesz.

A sejtek száma 1 dm ² -ben	A munkás méh hossza m/m	A szipóka hossza m/m	A nagy szárnyak hossza m/m	A mézhólyag úrtartalma köb m/m	Mell vastagság m/m	Szárm felület m/m
850	13.77	6.88	9.037	29.90	3.856	20.637
800	14.28	7.14	9.375	33.40	4.000	21.478
750	14.82	7.41	9.731	37.40	4.152	22.242
700	15.40	7.70	10.106	41.95	4.312	23.100
650	16.00	8.00	10.500	47.10	4.800	24.000

A magára hagyott raj rendes körülmények között 780—800 sejtet épít 1 négyzetdeciméter nagyságú lép mindkét felére. Régebben a mülépeket is 800-as sejtalappal készítették, hogy minél „több” sejt férjen a lépre, de a múlt évszázad végén már rájöttek, hogy minél nagyobb sejtalappal készítik, tehát minél kevesebb sejt esik egy dm²-re, annál fejlettebb munkások nevelődnek. Belgiumban már 1895 óta csak 750-es mülépprést készítenek. Az első világháború után *Baudoux* (olvasd Bodó-nak) belga méhész kísérletezni kezdett még nagyobb sejtű müléppel és pontos méréssel megállapította, hogy minél nagyobb sejtben fejlődnek a munkások, arányosan nagyobb lesz a testük és egyes szervük is fejlettebb lesz. A végső határt, amikor az anya már heresejtnak nézne a nagyobb sejteket, dm²-ként 640 sejtben állapította meg. Méréseinek eredményét a mellékelt táblázat tünteti fel.

Baudoux (Bodó) kísérleteit de Meyer (dó

meérenként 650 sejtalapot nyomó henger mülépprést és az ilyen mülépen fejlődött családok dolgozói szemre is nagyobbak lettek. Kísérleti eredményeit még nem közölte, de bizonyára a belgákéhoz hasonló lesz.

A kolozsvári vasbeton (cement) mülépprések öntésénél ilyen nagysejtű mülépet használnak mintának s ez évben jómagam is kísérletet teszek, hogy lássam a különbséget.

Tájékoztatóul megemlítjük még, hogy mindenki könnyen kiszámíthatja a dm²-ti sejtek számát, ha több irányban megméri 10—10 sejt szélességét, ennek átlagát veszi, majd egymással összeszorozza s az eredménnyel elosztja a 2.309.468-as állandó számot.

A mérések minden esetre pénzbe nem kerülnek, érdemes foglalkozni velük, esetleg nagyobb sejtű müléppel kísérletet tenni.

Dr. Szövérdi Ferenc

Vándoroljunk a havasokba

Napjainkban nem szórakozásból méhészedünk, hanem szerény fizetésünk kiegészítéséeként. Mondhatjuk, sokan abból élünk meg. Így érhető, hogy a legtöbben vándorolunk és ezzel az elég fáradságos, nehéz munkával nemcsak a tisztességes jövedelmünket szaporítjuk, hanem a *méhészekre háruló fontos nemzetgazdasági kötelességünknek* is eleget teszünk: hasznosítjuk az évről-évre kárbamenő természeti kincseket. A méhek legelése nem okoz kárt az erdei csemeték fejlődésében s egyúttal *hűségesen szolgálják a többtermelést.*

Erdélyben elsősorban a havasi vágásokba — erdőirtásokba — való vándorlás jön számításba. A vágások természetes növényei már tavasztól ontják a nektárt, de rendszerint csak a két fő mézelő növény virágzását szoktuk kihasználni, a málnáét és a füzikéét.

Havason egészen más szabály járja, mint a többi vidéken. Marosvásárhelyen 5 évi átlagban egy évben etetünk kell, 3 évben a méhek közepesen betelelik magukat s csak 1 évben adnak felesleget. A havasi virágtengerből viszont majd minden évben felesleget gyűjtenek. Kivételt csak egy rendkívüli rossz, esős, hideg időjárás képezhet, de a téli szükségletüket ilyenkor is begyűjtik, vagy amikor a juhokkal legeltetik a tiltott fiatal vágást.

A havasi méhlegelő főbb jellemvonása a következő:

1. *Óriási virágtenger.* Az erdei vágás fordákat évről-évre egymás mellett jelölik ki. Tehát egy-egy völgy egyik, vagy mindkét oldalán többszáz holdon találjuk a füzikét és a málnát.

2. *Nagy hőmérsékletkülönbség.* Az éjszakai lehülés és a nappali felmelegedés közötti sokszor 20 C° különbséget is van, mely a havasi növények nektártermelését kedvezően befolyásolja.

3. *Bőséges harmat.* Reggel derékig vizes lesz a ruhánk, ha a méhlegelőt járjuk s amikor kisüt a nap, valósággal csordultig telik minden virág nektárral.

4. *Hosszantartó hordás.* Némelykor nem annyira bőséges, mint pl. az akác, de az apró krajcár többet ér, mint a ritka garas. A napi ½—1 kilos hordás sokat jelent, ha 1½—2 hónapig csak kevés rossz idő szakítja meg.

A vágások nvári méhlegelőjét két főnövény virágja alkotja: a *málna* és a *keskenylevelű füziké*, vagy ahogy a székelyek hívják, a *vágás-virág*. Ez utóbbit *Chamaenerion angustifolium*-nak hívják

latinul. Azelőtt *Epilobium angustifolium* volt a neve s innen terjedt el az „epilobium” elnevezés is, amely most már helytelen.

Időrendben előbb a málna virágzik. Az időjárástól és a tengerszint feletti magasságtól függően tapasztalataink szerint június 1—15-től június 15—30-ig s utána — illetve rövid ideig együttesen — virágzik a füziké, június 10—20-tól 1—1½, esetleg 2 hónapig.

A *málna* aránylag rövid, de kiadós, bő hordást nyújt. Bizonyos mértékben hasonlít az akáchordához. Gyakran 6—7 naponkint kell pergetnünk. Nagyobb szintkülönbség (magas hegyoldalakon növekvő málnás) a hordási időt megnyújtja.

A málnavirágzás vége és a füziké virágzásának kezdete rendszerint egy pár napig egybe esik s ha ilyenkor jó idő van, valósággal napok alatt telik meg a mézúr.

A *füziké* gyengébb, de hosszantartó hordást nyújt. A végefelé már egyéb havasi virágok is segítenek nektárt nyújtani, így a Teleki rózsá (Telechia speciosa), a vadmenta, szappanyfű stb.

Fejlődésük sorrendjében az erdőirtáson előbb a füziké telepedik meg s a 4—5 éves vágáson éri el sűrűségének tetőfokát, majd a málna lassan kiszorítja. A málnát viszont később elnyomja a felcseperedett lombos, vagy tülevelű fa.

A vándorlás szabályait csak röviden ismertetjük, mert itt is legfontosabb a gyakorlat. Elindulás előtt kérjük ki olyan méhésztársunk tanácsát, aki már vándorolt.

Másik fontos szabály, hogy „*amenre a havasi hordásra sem érkezhetünk*”. Készüljünk fel idejében és a hársvirágzást ne várjuk meg otthon azzal, hogy a füziké majd kárpótol. A havasi vándorlás is záros határidőkhöz kötött és már a hordás megindulása előtt tanácsos ott lennünk.

A *kaptárak előkészítése* terén járjunk el megfelelő körültekintéssel. A mész már 3 mm-es nyíláson is kibúvik. A réseket tehát jól előre fémjük el. *Csak dróthálóra épített kerettel induljunk el s a friss építkezést hagyjuk otthon.* Jobb a vándortálynán építettet, mintha az útközben leszakadna. Ha a keretek belső drótozása hiányozna, drótozzuk meg kívülről hosszában és keresztben minél sűrűbben.

További nagyon fontos szabály, hogy a becsomagolt kaptárban *ne mozogjanak a keretek*. Szorítsuk teljesen össze és bár a szélső keretet szegezzük oda. Egy füst, egy koppantás és a család nem zúdul fel.

A vándorlás előtti pergetéssel bánjunk csíkján. A havason is lehet 10 napos hordástalan idő és teelésre is jobb a vegyes virágméz, mert nem cukrosodik annyira, mint a havasi.

A túlerős család szállítása veszélyes, könnyen lefulladhat. Ezért elindulás előtt osszuk meg, készítsünk mûrajt belőle.

A családoknak biztosítsunk elegendő menekülõ-teret. Erős családokra két méz-teret teszünk. A népességtõl függõen csak 3—4 keretet hagyunk a méztérben, de leszõgezve, vagy a méztér felett 5—10 cm-es magasítást alkalmazunk. Félül az egész területre kiterjedõ szitaszövetet teszünk. A röplyukat soha se hátóval, hanem deszkalapocskával zárjuk be, hogy ne izgaszuk feleslegesen a méheket.

A szállításnál ne az olcsót nézzük, hanem a gyorsabbat, még ha drágább is. Legjobb az éjszakai szállítás és lehetõleg tehergépkocsin. Amíg a gépkocsi mozog, nincsen baj. De ha megáll, a család hőmérséklete felemelkedik s nemcsak a családok lefulladásában érhet veszteség, hanem a nagy izgalomban felmelegedett méhek megfeketednek, elöregednek s 8 napon belül nagyobbbrészt elpusztulnak.

Amennyiben szállítás alkalmával a gépkocsival komolyabb baj történne és hosszabb idõt venne igénybe a javítása, a családokat azonnal rakjuk le, a röplyilásokat nyissuk ki s csak este, miután a méhek elültek, folytassuk utunkat.

További fontos szabály, hogy amint megérkezünk, azonnal rakjuk le a családokat. A cövekek beverésével elérkezünk egy nap múlva. Tegyük szanaszét a gypere a leendõ helyükre és nyissuk ki mielőbb a röplyilást. Sokszor egy óra késés is sokat számít.

A szállítás alkalmával vigyünk mindent magunkkal. Pergetõt, bödönöket, sõt macskát is, hogy a mezei egerektõl megvédje a pergetõ helyiségül szolgáló kalibánkat.

A méhcsaládok havasi kezelése hasonló az általános méhészkedéséhez. Megérkezés után, tehát júniusban építettünk s ugyanakkor szaporítottunk, mert késõbb már csökkenhet a hordás. Az építetáshöz használjunk mindenkor mûlépet, gondosan bedrótözva és nem a legvékonyabb fajtából, hogy lépeink késõbb is a szállítást jól bírják. Ha megindult a hordás, 12—13 naponként rendszerint megtelik a nagyerdélyi kaptár mézûre s pergetnünk kell.

Rajzó évben annyi a raj a havason, hogy azt sem tudjuk, hol áll a fejünk. Készítsünk elõre üres kaptárokat, hogy ne kapkodjunk. Az otthoni raj a havason termelõ családdá fejlõdik. Félkilós rajokat egyesítsünk, mert különben csak boszszúságot okoz.

Beteg családokkal a más vagyona ellen is merénylet vándorolni. A költésrothadásban szenvedõ családokat este könnyörtelenül kénézzük le és azonnal egéssük el. A havason nincs mentség, mert sok család van együtt és könnyen továbbterjed a betegség.

Végezetül nézzük meg, érdemes-e vándorolni? A méhek egy tizedrészt sem fizetik meg azt a munkát, amit itthon rájuk dolgoznak, alkalmat kell adnunk nekik, hogy jó legelõn megmutathassák, mire képesek. Még a háború elõtt a Tinószán például 4 km-es szakaszon 1400 család volt elhelyezve és 34 kg-os átlagos mézhozamot pergettünk. De emlékezem még az 1924-es esztendõ adataira is, amikor 27 családdal vándoroltam és 23 raj, 7 mázsa méz lett és kiépítettek 200 darab keretet.

Vándorolni tehát érdemes még akkor is, ha 4—5 családunk van, mert többen összeállva igazi közösségi szellemben az önzést kizárva, könnyen összehozhatjuk az a 40—50 családöt, amennyinek az õrzése már kifizetõdik.

Marosvásárhely.

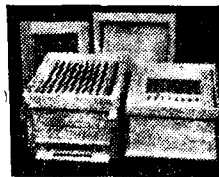
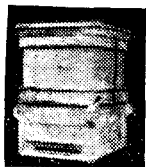
Katsó Sámuel

Raktáron tartjuk az erdélyi nagy és erdélyi kis kaptárokat napi áron

Megrendelésre vasúton is szállítjuk. Készítünk rendelés után bármilyen más kaptárokat is. Gépen csapozott vályus keret kapható. — Képes árjegyzék kívánatra ingyen. Válaszvélyeget kérek!

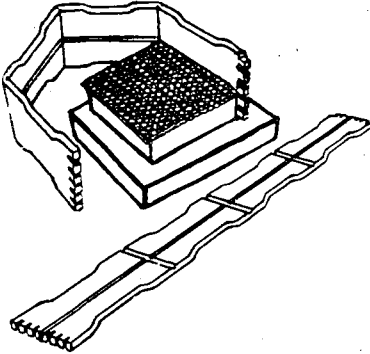
VÁRADI BÉLA

kaptárkészítõ üzeme Kolozsvár, Thállmann-utca 13. szám.

Lépesmész termelés

A lépesmész majdnem eltűnt a piacról. A tavaly nyáron láttam egy kirakatban. Az ára több mint kétszerese volt a pergetett méznek. A lépesmész termelése tehát kifizetődik. Hozzájárul ehhez még az a gyakorlati tapasztalat is, hogy a *kisebb arányú lépesmész termelése nem csökkenti egy-egy méhcsalád általános hozamát*. Ha kizárólag lépesmész termelésre kényszerítjük a méhcsaládot, akkor a hozam kevesebb, kb. fele, kétharmada a rendes hozamnak, de amennyiben csak egy pár keretet építettünk lépesmész keretecskékké, a hozam *nem csökken*.

A forróvízbe mártott lécet meghajlítjuk.

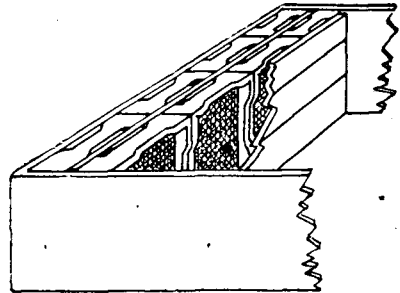
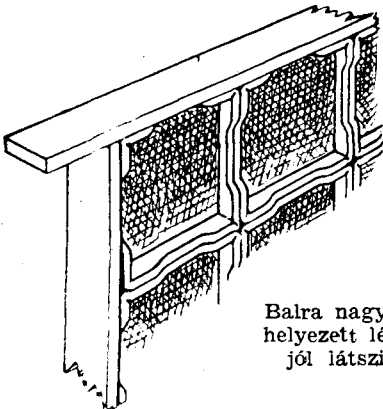
A lépesmészet kis keretbe, tiszta és izléses csomagolásban hozzuk a piacra. Minél kisebb keretet készítünk, annál jobban eladhatjuk. *Legjobbak a negyedkilós keretek*. Ezek mérete kívülágban 10x8 cm., a lécek szélessége pedig 4—4,5 cm. A keret léce vékony, 5—6 mm.-es és a rajz szerint készül. A megfelelő távolságra (10—8, majd újra 10 cm.-re) egy-egy ékalakú be-

vágást fűrészlünk vagy reszelünk és a léc közepén végig 2—3 mm.-es vályatot a mülép részére. A méhek átjárására pedig a léc szélén 5 mm.-es bemélyedéseket készítnünk. A keretet farkasfogakkal, vagy anélkül, szegezéssel illesztjük össze. Esetleg ragasztjuk friss tehéntúró és porrá oltott, égetett mészből készült, ú. n. túró-enyvvvel.

A bevágásokkal előkészített lécet forró vízbe mártjuk s a képen látható mintafán formáljuk keretté. Egy nagyobb deszkalapra a keretléc félszélességének megfelelő vastag és belvilágnak megfelelő nagyságú másik deszkát szegezzük, erre tesszük a mülépet. A megpuhított keretlécet egyszerűen köré hajlítjuk, végeit pedig, a farkasfogakat összeillesztve, össze-szegezzük.

Vékony és minél fehérebb mülépet használjunk. A mülép tábla 2—3 mm.-rel nagyobb, mint a keret belvilága s így a mülép kitűnően megáll a 2—3 mm. mély vályatban. Lehet mülépcsikot is használni, de akkor hézagosan építik ki a méhek. Tehetünk vékony, sima viaszlapot is, amit vízbe áztatott deszkáskával készítnünk. A deszkát egy tepsiben olvasztott világos viaszba mártjuk s utána hideg vízben leválik róla. A vékony mülép azonban jobb.

A kis keretet kétféle módon is kiépíthetjük. Fontos csak az, hogy a *lépesmész keretecskéket főhordás idején tegyük a kaptárba*. Az első, egyszerűbb eljárás szerint — egy olyan széles keretet csinálunk, mint a lépesmészes keretecske, de a mézür, vagy fészekkeret nagyságára és ebbe helyezzük bele a kis kereteket. Ezt a több részre osztott nagy keretet azután behelyezzük a mézürbe. Még jobb, ha a főhordásra az anyát pár keretre korlátozzuk és

Balra nagykeretbe illesztett, jobbra ládába helyezett lépesmész keret. A keretek között jól látszik a vékony választó deszka.

a lépesmézes keretet két fedett fiasításos keret közé tesszük.

A másik eljárás szerint egy akkora feketetlen fiókot csinálunk, mint a fészek nagysága és ebbe rakjuk bele egymás mellé a kis kereteket. Minden sor közé egy vékony deszkát, üveglapot, vagy bádoglemezt teszünk, hogy elkerüljük a zug-épitkezést és a lépesmész felülete sima maradjon. Amikor elkészültünk, a kereteket ékekkel megfeszítjük s az alját fehér olvasztott parafinnal bekenjük, hogy a méhek ne barnítsák be propolisisszal, majd ráé tesszük az anyarácscsal borított fészekre.

A lépesmész lepecsételésénél megfigyelhetjük, hogy egyes családok fehéren fedelezik be, mások sárgán. Ahol fehér a lé-

pesmész, annak a családnak az a tulajdonsága, hogy a méz és a viaszlapocska között légbuborékot hagy, míg a másik közvetlenül a mézre fekteti a viaszlapot. A fehéren fedelező család a lépesmész termelésére értékesebb. A kis keretek cslelin nem herdanak minden sejtbe mézet. Sziki, hírneves kolozsvári méhész, aki sarokházat vásárolt az eladott lépesmész árából, ezeket az üres sejteket fecskendőtől megtöltötte mézzel s visszaadta a családoknak, hogy pecsételjék le. Befecskelésül csak azt írhatjuk, hogy ha a lépesmész árából nem is vásárolhat mindenki sarokházat, ezt az eljárást mégis érdemes kipróbálni. Az apró lépesmézes kereteket celofánba csomagolva hozzuk forgalomba. *Dr. Szövérdi Ferenc*

Az anya megkeresése és kifogása

Kevésnépű kaptárban könnyű megtalálni az anyát, népesben gyakorlott méhész szemét is elkerülheti. Nagy segítség, ha az anya hátát színes folttal, vagy sztanióliával jelölik, mert feltűnőbb.

Az anyát fészek szélén, üres mézes vagy virágporos lépen nem érdemes keresni. A fiasításos lépek közül is elsősorban a petésre kell ügyelni, mert legvalószínűbb, hogy azon van az anya. Olyankor, amikor fiasítás még nincs, vagy már megszűnt, az anyát szintén a fészek belseje táján kell legelőbb keresni. Hátsó kezelésű kaptárban a fészek szélső lépeinek felületes megsemmisítése után rendre vizsgáljuk a belső lépeket. Felülről kezelős kaptárban gyorsabb, ha a fészket középen szétnyitjuk s úgy haladunk a kereséssel előbb egyik, aztán másik vége felé. Ha egy lépet kivettünk, előbb mindig a kaptárban következő lép külső oldalára tekintünk s csak azután vizsgáljuk meg alaposan a kivett lép mindkét oldalát. Így el lehet kerülni, hogy az anya időt nyerjen és lépőről-lépre bennebb szökjék. A lépen vastagon csoportosuló méheket ujjal, nedves tollal érintgetve, vagy füsttel oszlatjuk szét.

A fiatal anya fürgébb. Megesik, hogy a kaptár falára vagy aljára menekül. Ha tehát a lépekről nem kerül elő, a kaptárban is utána kell nézni, főképpen a csoportosuló méhek között.

Ha az anyát megpillantottuk és később elveszítjük szemünk elől (pl. bebújik a lép átjáróiba, szabálytalan részeibe), a méheket a kaptár aljára rázzuk róla. A szárnyrezgetve fölvonuló méhek közt az anyát könnyű meglátni.

A fiatal anyás családot mindig óvatosan kell vizsgálni és különösen óvakodni a sok füsttől. Az anya ugyanis könnyen szárnyra kap, elröpi, vagy olyan idegesen szaladgál, hogy a méhek diónyi gomolyagba zárják és megölik. Ha az anya elröpi, a kaptárt kb. 10 percig nyitva hagyjuk, mert néha visszatér. Vagy a kijáróhoz támasztott deszkára (fedődeszkára) egy-két lépről méhet söprünk. A bevonuló méhek zsongása és illata az anyát sokszor visszacsalogatja. Ha gomolyagba zárták az anyát, az egész gomolyagot lobjuk vízbe, vagy füstöljük szét, hogy a méhek oszoljanak. Az anya sokszor még élve szabadul. A család azonban nem fogadja mindig szívesen az egyszer körülzárt anyát.

Az anyát torán vagy szárnyán fogjuk meg a jobbkéz mutató és hüvelykujjával. Nemrég kelt anyát csak torán szabad fogni, mert szárnya gyenge, lágy. Kezünk tiszta legyen, hogy az anyán szagot ne hagyjon, mert a méhek a szokatlan szagú anyát ellenségesen fogadják.

Az anyát érintése nélkül is ki lehet fogni. Pohárral borítjuk le és lassan kártyát, levelezőlapot tolunk alája. Vagy: a lépen mászó anyát félig kihúzott gyújtós dobozzal borítjuk és a dobozt óvatosan becsukjuk. Ha kell, az anyát könnyű belőle kalitkába is bocsátani: a gyújtósdobozt hüvelykujjnyira kinyitjuk és az anyakalitkát nyílása fölé állítjuk. Az anya a sötét skatulyából a világos kalitkába mászik. Méhészeti kereskedésben többféle anyki fogott árulnak. pl. olyat, melyel az anyát a lépről föl lehet szippantani.

Örosi Pál Zoltán.

Az építőkeret

A viasszal való önellátás nagy gond, de ha tudjuk, hogy a fiatal méhek — 10-től 20 napos korukig — elsősorban építkeznek, könnyen hozzájuthatunk családonként $\frac{1}{4}$ — $\frac{1}{2}$ kg. viaszhoz is. Szovjet tudósok számos kísérlettel bebizonyították, hogy a kisebbmértvű építtetés nem csökkenti a mézhozamot s mivel a fiatal munkások természetes tevékenysége kielégül, jó hatással van a méhcsalád fejlődésére.

A viasztermelést legegyszerűbben egy üres kerettel, az ú. n. építőkerettel oldhatjuk meg. Eleinte a nagykeretes kaptárban, de hamarosan egész keretet alkalmaztam. Rájöttem, hogy ily nagy építőkeretre nincs szükség, — eltekintve a továbbtenyésztésre kijelölt családokat, ahol a herenevelés is foatos, — mert 5—6 naponként való kivagdások esetén — pláne ha gyengébb hordás van — ezen keretek csak részben épülhetnek ki. Ujabbán tehát oly építőkeretet alkalmazok, mely csak felül szolgál építtetésre. Az alsó nagyobb részét műiépellel töltöm ki, amit szintén kiépítenek és rendes dolgozó fiasítás van benne.

A Szovjet-Unióban elterjedt építő keret

A keretet tehát egy közbeigazított keretléccel két mezőre osztom. Az alsó mező nagyobb, a felső kisebb. Így a felső mezőben a méhek szabadon építkezhetnek és ezen legtöbbször heresejtes lépeket megfelelő időközönként kivagdalom. Őszi hordásra a keret felső részét több kisebb keret beillesztésével lépesméz termelésre is lehet használni, mert a huzamosabb nyárvegi, őszeleji hordások a legalkalmasabbak lépesméz termelésre.

Ez a módszer, mely nélkülözi a németek által használt ablakos építőkeretes elrendezést, bizony több munkával jár, mert kaptárt kell bontani, habár csak a fedőráját kell megemelni, de ki kell venni vagy meg kell emelni az egész keretet az ellenőrzés megejtésére. Úgyesebb megol-

dást láttam egy szovjet kísérlet ismertetésében, ahol a mellékelt ábrán feltüntetett keretet használják építőkeretként. Ezen keretnél csak a keret felső lécét kell megemelni, hogy az építést ellenőrizzük, és a lépet kivágjuk, míg a teljes keret a fiasítással a fészekben marad. Tehát a munka gyorsabb és a családot sem zavarjuk annyira. Az orosz kísérlet azonban nemcsak egy ilyen keretet használja a fészekben, hanem minden második keretként egyet, miáltal jóval több viaszt tud termelni. Ősz felé ezen kereteket fokozatosan távolabb helyezi a fészektől és télire már az egész fészket rendes kerettel látja el.

Az építőkeret használata több munkának látszik, a valóságban azonban kevesebb munkával jár a család átlagos kezelése, mert az építőkeret a család belső állapotáról sok kérdésre ad feleletet. Csak az építőkeretet kell megneznünk és minden további kaptárbontás s a család háborgatása nélkül tudjuk, hogy mily munkát kell elvégezni a családnál, vagy éppen szükséges-e a kaptárbontás, mert az építőkeretről a méhészt hamar megtanul olvasni.

Az építőkeretet a tavaszi második átvizsgálás után tesszük a kaptárba, a fészek szélébe amikor már jobban megindult a gyűjtés és az időjárás is melegebb. Ha a család elfoglalja és dolgozósejtes lépeket épít rajta, ez azt jelenti, hogy kell a hely a fiasítás számára, tehát műlépes vagy kiépített dolgozósejtes keretet adunk a fészekbe — bővítünk. Ha herelépet épít, akkor már felébredt a családnál a nemi ösztön és rajzásra készülődik. Ilyenkor a család erőssége és egyéb belállapota mondja meg, hogy mit tegyünk a családdal, de ennek leírása nem tartozik cikkem keretébe. Amíg a család csak herelépet épít és az anya azt bepetézi, a rajzasi ösztön teljes feülkerekedésén még mindig lehet segíteni. Ha azonban az építőkereten anyabölcsöket is húz, az építése megállt és a hordás még folytatódik, akkor a raj már vagy kiment, vagy minden nap várható, tehát a család alapos átvizsgálást és rendezést kíván.

Az építőkereten igen könnyű az anyát is megtalálni. Rendes családnál az építés megakadása egyben a hordás megszüntét is jelenti. Akinek nincs kaptármérlege, az építőkeret mondja meg, hogy van-e hordás vagy nincs.

Bogójevó (Bácska) Jugoszlávia.

Tamaskó József

Rabló méhek

Rabló méhek. Nagypám, és apám is káros családokkal méhészkedtek. Évente 20—30 kasra szaporodtak, amiből leölték a méznek valót s 10—12-öt magnak meg-hagytak.

Még az első világháboru előtt azt vet-tük észre, hogy a méhkelenca háromsoros polcának a szélső kas méheit titokzatos módon leöli valami, akárcsak lekénezték volna. A baj minden évben megismétlő-dött. Évente átlag három-négy családot találtunk így leölve a nagyobb röpnyílású és gyengébb szélső kasok közül.

A titokzatoság megfejtésére semmiféle magyarázatot sem tudunk kitalálni. Egyes kasok legyilkolását csak kívülről láttuk meg. Abból, hogy sem ki, sem be nem röpködött méh.

Vagy 10—12 évvel ezelőtt, június, július hónap táján, tehát nyár derekán egy szép reggel, nap felkelte előtt néhány lépésre a méhestől erős rajszerű zúgást hallottam. Főfigyelek s látom, hogy gyümölcsös kertünk felől szűk körre tömörült raj jó gyors tempóban keresztül a méhes tetején és mint a vércse, mikor lecsap prédájára, oly gyorsan telepszik a felső sor jobb-szélső kas nyílására és pillanatok alatt özönlnek befelé. A kasból is erős zúgás hallatszott.

Eleinte arra gondoltam, hogy egy meg-előző napi raj maradt kint és az jön visz-sza. Viszont ez lehetetlen volt, mert a meg-támadott gyékénykasban idei raj volt, de ettől függetlenül is tudtam, hogy az elha-gyott raj, míg a nap jól meg nem süti, ad-dig nem száll fel.

Megvártam, amíg mindnyájan benyo-mulnak s csak akkor emeltem fel a kast. A méhek sem ki, sem be nem repültek, hanem kisebb diónagyságú csomókba ga-bajodva élet-halálharcot vívtak. Talán két perc sem telt el, míg a kas lakói mind egy szálra a küszöbükön maradtak. Lehullot-tak az aljdeszkára, csak lábalkat moz-gatták még. A rablók egytől-egyig felhű-zódtak a már felinél lejjebb épített lépekre.

Istenem, mitévő legyek? Gyorsan egy egész rúd ként s gyufát hoztam. A méhes ajtaja előtt kis gödröt ástam, a kénrudat egy kis kettéhasított pálcikába helyeztem, a két végét meggyújtottam s a kast, amelyben a rablók lakmároznak, reátettem. Pillanatok alatt végzett velük a kén.

Sokat vizsgálgattuk a rabló méheket, majdnem kétszer akkorák voltak, mint a mieink és fehér csikosak. Az anyát is megtaláltam a hullák között. Majdnem

lódarázs nagyságu és fehér csikos volt. Csodálatosnak tartottuk, hogy a saját le-gyilkolt méheink közt egyetlen egy hullát sem találtunk a rablók közül, valót.

Hála Istennek ettől a naptól semmi bajt nem észleltem a méhesünk körül és áttér-tem a kaptáros méhészetre.

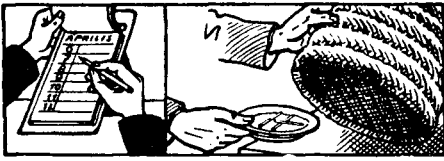
Diósd.

Szántó Mihály.

TANULMÁNYOZÓ LÁTOGATÁS AZ EME-NÉL. Egyesületünk központját ápri-lis 22-én felkereste Dr. Pelimon Kornélia állatorvosnő, a Romániai Nemzeti Allat-tenyésztési Intézet méhészeti osztályának helyettes vezetője Bukarestből. Látogatá-sának célja az egyesületünk tulajdonát képező 2 Atm. nyomású gőzzel működő viaszfertőtlenítő berendezés tanulmányo-zása. Elmondotta, hogy egy új törvény-tervezeten dolgoznak, amely elbírná a ke-reskedelmi műlépkészítő üzemek részére a feldolgozásra kerülő viasz kötelező fer-tőtlenítését és mielőtt a törvény napvilá-got látna köteleességének tartotta egyesü-letünk korszerű berendezését megtekint-teni.

Kolozsvári tartózkodása alkalmával egyesületünk vezetősége benyújtott egy pár jól kezelt méhészetet is. Dél előtt Gyaluba tekintették meg *Netiu Demeter* EME alelnök 64 cm. széles és 30 cm. ma-gas fészekkeretekkel ellátott méhészetét. Az óriás családok szépen hordták a méz-ürbe is, a betett hatalmas felületű műlé-pekét pedig 2 nap alatt félig kiépítették. Gyaluból a *Tóth István* ig. vál. tag keze-lésében lévő viaszfertőtlenítő és műlépké-sztítő üzemünket tanulmányozta. Kolozs-várt, majd *Várady Béla* ig. vál. tag kap-tárkészítő üzemét, *Krejcsi Ferenc* ig. vál. tag és Dr. *Rebreanu Péterné* tagunk mé-hészetét. Este felé az EME házsongárdi iskolaméhészetében *Stief Ottó* tb. elnök, telepogondnok, *Szabó Gyula* elnök, *Netiu Demeter* alelnök, dr. *Szönvéri Ferenc* fő-titkár, *Zilahy Sándor* titkár, dr. *Mócsi Ká-roly* jogtanácsos és az igazgatóválaszt-mány számos tagja jelenlétében hivatalos fogadáson vett részt, ahol rövid beszédben megelégedését fejezte ki a látottak felett és külön megdicsérte azt a közösségi szel-lemet, amely egyesületünk minden tagját általa is érezhetően áthatja. Késő este lett, amikor *Blahunka Lajos* ig. vál. ta-gunk mintaszerűen berendezett méhészetét látogatta meg.

Reméljük, hogy e látogatás révén is még szorosabba fűzhetjük a méhészet hi-vatalos elmozdítóit és egyesületünk kö-zötti kapcsolatot.

IDŐSZERŰ — TENNIVALÓ

Az idén csak azok a családok fejlődtek kielégítően, amelyek egészségesen, népesen kerültek ki a téből és a tavasz folyamán meleg kaptárban, megfelelő keret-száma korlátozott fészekben különös gond-
dal kezeltettek. Pl. nálunk a köpenyes kaptárakban, időben alkalmazott fészek-bővítéssel teljesen kifejlődtek a családok akácra, sőt a megkésített anyaelezárás foly-tán, egyik-másik már rajzásra készülődött. Nem így a másrendszerű kevésbé meleg-tartó kaptárakban. Hogy kaptár és kaptár között mily nagy a különbség, azt egy és ugyanazon viszonyok mellett az elmúlt tél és az ideai tavasz is megmutatta.

Az akácvirágzás általában rosszul sike-
rült. Pergetés általában alig pár kg. csa-ládonként. Így hát nagyon kevés az akác-méz az idén.

Akik az elfagyott akácós vidékről, a bánásági vagy érmihályfalvi homokos akác-
vidékre vándoroltak, megtalálták számítá-sukat. Volt állomány, hogy elérte a 20 kg.-on felüli átlagpergetést is.

A júniusi esőzés után remélhetőleg be-
álló melegebb időben a sokféle mezei virág
meglehetősen mézel s ha belőle a pergetőbe
nem is jut, de a családok jó erőben marad-
nak, népesedhetnek; továbbá a szaporulat,
nevezetesen a növendék családok, mű- és
természetes rajok is erősödhetnek, építhet-
nek. Méhésztestvéreink! A faluból, város-
ból ki a mezőre a méhekkel! Vándorlásra
alkalmas tömeges virágzást ad majd a
tarló virág, a napraforgó. Ki-ki válassza
azt, amely viszonyainak a legjobban meg-
felel.

A rajok, kolyók- és növendékcsaládok
élelemkészletét kísérjük figyelemmel és
ahol ebben hiány van, ott pótoljuk. Fejlő-
désüket ne bízzuk a véletlenre. Ha nincs
megfelelő hordás és kilátás sincs erre, to-
vábbá a szükséges élelemmel sem tudjuk
ellátni, akkor inkább egyesítsük őket, de
ne hagyjuk őket koplalni, mert ezzel sok-
kal többet veszünk, mint az egyesítéssel.

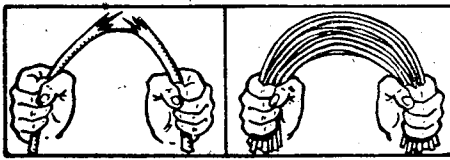
Neveljünk minél több anyát. Amint jó-
tulajdonságú családtól származó fiatal ter-
mékeny anyáink vannak, a kiselejtezendő
anyákat azonnal cseréljük föl, tekintet nél-
kül az anya korára. A haladó méhészt nem
vár a rajzásra, hanem idejében hozzáfog

a kellőszámú, jótulajdonságú családoktól
való anyaneveléshez és csakis ilyenekkel
látja el egész állományát. Sohase tévesz-
szük szem elől, hogy a kiváló teljesítme-
nyű idősebb anyát hagyjuk tenyésztés cél-
jára, míg a többit irgalom nélkül dobjuk
ki a kaptárból és termékeny fiatal anyát
adjunk a helyébe.

Ott, ahol a kaszálás után megszűnt a
hordás, a méhek rablásra hajlamosak. A
kijárónyílások előtt megjelennek a kutató,
szimatoló méhek és hamarosan megindul
a küzdelem is. A méhészt rablaskor a ki-
járót szűkítse, de csak mérsékelten, mert
a család a júliusi melegben sok levegőt ki-
ván. Kisebb rablással a család megbirkó-
zik. A támadók vízzel való fecskendezésé-
vel, permetezésével segíthetünk neki. Na-
gyobb rablás ellen valami teyérnyi rong-
gyot karbolos vízbe mártunk, kicsavarjuk
és ha szikkadt, a kijáráshoz akasztjuk füg-
gönynek, úgy, hogy a család oldalt mégis
találjon utat a lakásába. A karbol kellem-
etlen szaga a családot zavarja, de a beto-
lakódókat még kellemetlenebbül érinti
és elriasztja.

A MÉRLEGELŐ FELJAVÍTASAN erő-
sen dolgozik Balázsházy Lajos községi ir-
nok Biharszentimrén. Faiskolát állított
fel, ahol a következő csemeték nőnek:
csörgőfa, ezüstfa, fürtös juhar, hólyagos
akác, borostyán, szőlő, bálványfa, japán
akác és gledicsia. A kis fácskákat ingyen
osztja ki a község lakói között. Szeretne
még sárgafa (*Cladastis lutea*, vagy *Vir-
gilia lutea*), kanadai arny vessző, újmexi.
kói és szurkos akác magot beszerezni és
ezuton kéri méhésztestvéreinket, hogy se-
gítsenek nehéz munkájában. Aki tud ilyen
fákról, illetve magokról, értesítse közvet-
lenül. Címe: Santimreu, jud. Bihor.

A CEMENT MŰÉPPRÉS készítését is-
mét megkezdte két kolozsvári méhészt. A
40x27 cm-es prés ára 6 kg. méz természetben
átadva Kolozsvárt. Csak megrendelésre
készítik és 2 hét alatt készül el. Megren-
deléskor a mézet előre kell átadni. Minta-
darab az EME-ben látható és kiprobál-
ható, de nem lehet elvinni. Kívánatra
más kisebb méretben is elkészítik. Érdek-
lődők forduljanak az EME-hez.

EGYESÜLETI ÉLET

Méhészeink nagy találkozója

Egyesületünk az erdélyi vezető — vagy vezetésre hivatott — gyakorlott méhésztestvéreink részére egy találkozósi alkalmat óhajtott teremteni, ahol megbeszelnénk és tisztáznánk a ténylegesen jövedelmező méhészet fontosabb szakkérdéseit és egyúttal egy új méhészeti szakoktató gárdát teremtenénk. A legutóbbi igazgatóválasztmányunk továbbképző tanfolyam keretében találta megoldhatónak ezt a kérdést és most folynak a tárgyalások, hol és milyen időpontban tarthatjuk meg. Legalkalmasabb helynek valamelyik központi fekvésű gazdasági iskolánk látszik, ahol a bentlakásban 40—50 személy elfér, az időpontra vonatkozóan pedig augusztus 11-től 23-ig.

A továbbképző tanfolyam vezetésére felkértük dr. Örsi Pál Zoltánt, a gödöllői méhészeti és méhbiológiai kutató

intézet vezetőjét. Lejövetele érdekében a szükséges lépéseket megtettük. További előadásokat vállalt Farkas Árpád egyetemi tanár, a kolozsvári mezőgazdasági fakultás kisállattenyésztői előadója és még sokan mások Erdély jeles méhészei közül.

A részvételt ingyenesnek tervezzük, csupán alváshoz szükséges holmit és a 2 heti élelmet kellene természetben elhozniok. A legszükségesebb kiadások fedezésére segítyt kértünk a kormánytól.

Felkérjük méhésztestvéreinket, hogy jelen értesítésünk alapján szíveskedjenek az EME (Cluj, str. Regala 22) címére küldött levelezőlapon bejelenteni részvételi szándékukat, hogy az előkészítő munkánk során tájékoztatva legyünk. Méhészeink nagy találkozására mindenkit szívesen látunk.

AZ EME ELNÖKSÉGE

AZ EME IGAZGATÓVÁLASZTMÁNYI ÜLÉSE. Egyesületünk igazgatóválasztmánya szokásos első évnegyedi ülését április 9-én tartotta meg a házsongárdi iskola-méhésztelepén. A gyűlésen *Netiu Demeter* alelnök elnökölt és *Dr. Szövérdi Ferenc* főtitkár ismertette az egyes kérdéseket.

Beszámolt a sepsiszentgyörgyi méhészkör gyűléséről, a régi méhésztanfolyamról és bihari szervező útjáról. Foglalkozott ezután a választmány a felsőháromszéki, nagyborosnyói és bánffihunyadi méhészkörök alakulásával, valamint a homoróalmási méhészkör ügyével. Örömmel vette tudomásul, hogy az egyesületünk elnökségéből egy tagot a romániai felső méhészeti tanács tagjává választották és behatóan megvizsgálta a méhészeti egyesületek erejének összefogására irányuló törekvés kérdését. Leszövegte, hogy egyesületünk készségesen hajlandó minden összefogásra, mely nem veszélyezteti az egyesület függetlenségét és autonómiáját.

Foglalkozott ezután a tavaszi méhetető hulladék cukor felhasználásának kérdésé-

vel és a bádóg, sodrony, valamint szeg hivatalos áron való kérvényezésével a méhészek részére.

Elhatározta, hogy május 6—18-ig és június 10—21-ig méhészeti tanfolyamot rendez a kezdők részére Kolozsvárt és a nyár folyamán egy továbbképző tanfolyamot a haladók részére, amelynek vezetésére Dr. Örsi Pál Zoltánt, a gödöllői Méhbiológiai Kutató Intézet vezetőjét kéri fel.

Az elnök zárószóiban üdvözölte résztvevő *Bende Béla* országgyűlési képviselőt, egyesületünk igazgatóválasztmányának tagját és kérte, hogy képviselje az erdélyi magyar méhészek ügyét is olyan szorgalommal, mint azt egy jó méhész teszi. *Bende Béla* méhésztestvérünk rövid beszédben ismertette a méhészeket ért háborús veszteséget és az aszály okozta súlyos csapást és ígerte, hogy minden tőle telhetőt elkövet a háború és szárazság okozta károk leküzdésére a méhészetünk felvirágoztatása érdekében.

A gyűlés után a választmány tagjai az iskolaméhészet családjaikat vizsgálták felül.

KÜLÖNFÉLEK

PIACI ÁRAK. A méz ára eleinte a többi árrakkal együtt hullámzott, de amióta az ipari cukor árát 400.000 lejre emelték kg-ként, általában megszilárdult. A békebeli árszínvonalat — amely mint tudjuk, az ipari cukor két és félszerese volt, csak helyenként érte el, mert egyes vidéken túl korán pergettek s a híg mézet sietve piacra dobták. A vonat- és postadíj emelkedése után Bukarestben 1 millió — 1 millió 200 ezer, Brassóban 900 ezer, Kolozsvárt 825—850 ezer, Nagyváradon és Aradon 800 ezer lej volt kg-ként. Amikor a sorokat írjuk, a szárazság miatt nagyon gyenge a kereslet s így Kolozsvárt a méz 700—750, Nagyváradon 700—730, Temesvárt 700, Brassóban 850 és Bukarestben 950 ezer lej kg-ként kicsinyben. Nagyban, exportcélokra tudunk egy nagykárolyi és érmihályfalvi vásárlásról kompenzációs üzlettel kg-ként 700, illetve 750 ezer lejes áron. Általában az árak emelkednek, mert az időjárás nem kedvezett a tavaszi hordásnak.

A kereskedők igyekeznek kihasználni a szorultabb helyzetben levő méhészeket és 10—12% hasznot szeretnének felszámítani. Tehát 70—80.000 lejjel kevesebbet ígérnek a fenti áraknál, holott mindnyájan tudjuk, hogy a jó mézet régebben legfeljebb 6%-os haszonnal hozták forgalomba. Ennyi volt a kimerésért járó jutalék.

Itt írjuk meg, hogy a méz ára nincsen maximálva. Annak forgalma teljesen szabad s a termelőt nem terheli illeték. Kérjük azonban méhésztestvéreinket, hogy csak jóminőségű mézet hozzanak forgalomba.

A méz ára Magyarországon 15 forint, amit 50 ezres kulccsal 750.000 lejben számíthatunk kg-ként.

A viasz ára nagyon alacsonynak mondható. A méz áránál valamivel több. Átlag nagyban 650—800.000 lejt kérnek érte.

A mülép ára a drágulás után 1.800.000—2.000.000 lej volt, de a pénzhiánnyal helyenként csökkent. A megindult rajzással nagy a vételkedv.

A kaptárak ára szintén emelkedett. Erdélyi nagy vagy kicsi kaptár ára 3 és fél millió lej.

Precíziós fémből készült

Mülépresek STUPINA ANTONESCU

Informațiuni: București, Str. Virgiliu 7.

APRÓHIRDETÉSEK

MÉZPERGETŐGÉPEK, szőlőpermetezőgépek, szilvaifőzőüstök készítése, cséplőgépek és egyéb mezőgazdasági gépek, traktorok javítása: Dani Gergelyné, Kolozsvár, Vasile Ranta-utca 24 szám.

FELÜL KEZELHETŐ méhkaptárt adok rajért cserébe, Sipos Béla, Cluj, Grozăvescu u. 7.

ORSZÁGOS-MÉRETŰ hat keretet befogadó mézpergető 2—3 méhcsalád, vagy 5—6 rajért, esetleg 15 millió lejért elado. Csigás meghajtású, üstje cinn, kötött vaslábakon áll. Átalakítható. Dr. Kovács, Kolozsvár: Budai Deleanu u. 8. sz.

ELADÓ mézpergető gép, oldala 60x60 cm. facseber, zöldre festve, sarokvas lábakkal, golyóscsapággal, szíjhajtásra, 33x40 cm. keretméretig használható. Ára 10 raj, vagy 300 kg. gabona. Ugron Gyula, Lupény Lobstein 125 szám.

ELADÓ egy 200 liter űrtartalmú alig használt mézpergető gép majdnem új állapotban. Érdeklődők felvilágosítás végett forduljanak Dr. Stanca Dominic kórházi igazgatóhoz, Kolozsvár, Armatei Rosii u. 17 szám.

MÜLÉPET

ÉS MINDENMŰ MÉHÉSZETI
FELSZERELÉST SZÁLLIT

Kezdői Gyula Dzierzon Méhészet

Oradea, Tudor Vladimirescu 65.

ELADÓK

erdélyi egyleti vándorkaptárak

ALZNER OSZKAR

villanyerőre berendezett asztalosüzemében
Cluj, Str. Jugoslavia 10.

Bármilyen kaptárkészítést vállalok.

A jövőben csak fertőtlenített mülépet használjunk

Viaszt fertőtlenít és mülépet szállít Tóth István ig. vál. tag Kolozsvár, Budai Nagy Antal-ut 78 sz.

MÜLÉPKÉSZÍTÉS CSEREVIASZBŐL

MÉHÉSZTESTVÉRÜNK!

Kérő szóval fordul egyesületünk hozzád! Lapunkat csak anyagi segítséggel tudjuk kiadni. Ezt a 12 oldalas példányt annak a 30 kg. méznek az árából fizettük ki, amit az egyesület 2 családja az érmihályfalvi vándortanyán begyűjtött. A családokkal tovább vándoroltunk Szovátára, de a pergetésig még sok idő telik el.

Kérünk, hogy az alább feltüntetett aránylag kis összeget küldjed el, vagy fizessed be a méhészkör pénztárába. Méhészköreink zöme személyes tárgyalásaink alapján, a rendkívüli szükségesség alapján lemondott ezen összeg 25 százalékos részesedéséről és kérjük a távolabb esőket is, hozzanak hasonló határozatot.

Jól tudjuk, hogy sokan vagytok hasonló bajban, de bízunk abban, hogy megtaláljátok a módot lapunk megsegítésére. Ha mindenki megérti kérő szavunkat és azonnal beküldi a pénzt, Méhészeti Közlönyünket minden hónapban pontosan elküldhetjük.

Küldjél azonnal az EME (Cluj, Str. Regală 22) címére:

Tagdíjhátralékod fejében lej

Az 1947. évre lej

Összesen lej

Felülfizetéseket a lap érdekében köszönettel nyugtázunk.

Több lapot a hátralékos tagnak nem küldhetünk!

Ha a feltüntetett összeget már befizetted volna a méhészkörnek, kérünk ottan utána nézni. Bizonyára onnan ered a tévedés, hogy a kimutatás késedelmesen érkezett be. A 100.000 lejes tagdíjpótlék azokra is vonatkozik, akik már befizették az 1947. évi tagdíjat.

MÉHÉSZETI KÖZLÖNY

AZ ERDÉLYI RÉSZI-MÉHÉSZ-EGYESÜLET SZAKLAPJA

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
ROMANIA — Cluj, Str. Regala No. 22.
Kolozsvár, Majális-u. 22. — Telefon 204

Felelős szerkesztő:

Dr. Szövérdi Ferenc, EME főtítkár.

A Méhészeti Közlönyt az E. M. E. tagjai
200.000 lejes évi tagdíj fejében tagsági illet-
ményként kapják.